

Dr. Sozdar Mîdî (E. Xelîl)

wergera ji erebî: Mustefa Reşîd

Tîrêjên Çarşembê

Xelek - 36

Rahên Gelê Sûbarî - Aşûrî

Du têgînên dîrokî:

Berî ku em têkevin nava mijarê, em dixwazin van herdu têgînên jêrîn şîrove bikin, ji ber ku peywendiyeka wan a kîp bi vê mijarê ra heye:

- **Neteweyên samî:** Ev nav ji bo gelên ku koka wan biyabanî ye tê gotin. Hên li dor sala 2500 b.z. van gelan pêl bi pêl ji herêmên bakurê Nîvgirava Erebi (Cezîra Erebi) û beriya Îraq û Sûriyayê koç kir, û berê xwe dan Mêzopotamiya (Îraq) û herêmên rojhilatê Derya Sipî (Sûriya, Libnan, Filestîn û Urdin). Hin dîroknasên Ereban yê nû nav li van gelan dikin (Cezîrî) li gor (Cezîra Erebi). Yê here navdar ji van gelan evin: *Akkadî, Amûriyên Rojavayî (Ken'anî, Fîniqî), Amûriyên Rojhilatî (Babilî tevî Aşûriyan) û Aramî tevî Keldanan.*

Divêt em bêjin ku têgîna "*Nijadên Samî*" (*Semitic Race*) ji Tewratê hatiye wergirtin. Di dema xwe da, Cihûyan gelên cîhanê yê wê demê vegerandine ser sê kurên pêximber Nûh (*Sam, Ham, Yafês*). Kesê yekem ku ev nav bi karaniye di sala 1781-an da, zaniyarê nemsawî August Ludwig Schloetzer bû¹.

Ji bo vê beşkirina nijadî ti bîngeheka rastîn nîne. Nivîskarên Tewratê ev tişt li gor berjewendiyên xwe yê geo-siyasî yê wê demê ji ber xwe afirandine. Wek nimûne, wan *Îlamiyên zagrosî* xistine nav *senseleta Sam*, û *Ken'anî û Fîniqiyên samî* xistine nav *senseleta Ham*. Di Tewratê da hatiye ku piştî rizgarbûna pêximber Nûh û yê li gel wî ji *Tofanê*, rezeq (baxek) çandîye, ava tirî vexwariye û sermest ketiye (serxweş bûye), di bin konê xwe da xwe tazî kiriye. Kurê wî *Ken'an* şerma bavê xwe dîtiye û birayên xwe *Sam* û *Yafês* agahdar kirine. Ev herdu çûne ku şerma (*عَوْرَة*) bavê xwe bisitirînin, bêyî ku lê temaşe bikin. {**Piştî ku Nûh hatiye ser hişê xwe, zaniye ku kurê wî yê biçûk ew riswa kiriye, û gotiye: "Na'let li Ken'an! Koleyê koleyan ji birayên xwe ra be"**} û spasiya herdu kurên xwe yê din kiriye².

(Erdnîgariya belavbûna gelên biyabanê)

- **Neteweyên zagrosî:** Ev nav ji bo êlên ku li çiyayên Zagros û derdorên wê dijyan dihate gotin. Hin dîroknasan ji wan ra gotiye "*Asiyawî / Asiyani*" û hinekan jî gotiye "*Hindo-Ewropayî*". Beşekî sêhem jî ji wan ra dibêjin "*Qoqazî / Gefqasî*". Piraniya dîroknasên vî beşê sêhem ji alîgirên dibistana dîrokî ya Rûsiyayê ne. Ji wan ra girîng bû ku koka van gelan vegehrînin ser herêmên Qefqasan ku di dema xwe da di çarçewa *Yeketiya Sovyetan* da bûn. Divêt em bêjin ku hên di dema qeyserê Rûsiya "*Çar Botrûsê Mezin*" (1672 - 1725) da, Rûsiya dixwast kelija xwe bide ser herêma Qefqasê û piştî wê di Kurdistanê ra berfireh bibe û bigihîne Kendava Sûmerî (farisî).

Navdartirîn gelên Zagros evin: *Sûmerî* (me berê gotiye ku di bingehê da ew ji çiyayên Zagros hatine başûrê Mêzopotamiya). *Sûbarî* û *Îlamî* (ew jî ji çiyayên Zagros daketine deştên Îlam / Xozistan) û *Gotî* (*Cûtî / Cûdî*), *Lolobî*, *Kaşşî* (*Kassî / Kasî*), *Horî* (*Khorî / Hûrî*) tevî *Mîttanî* û *Xaldî* (*Ûrartûyî*), *Menaî* û *Mîdiyan*.

(Erdnîgariya belavbûna gelên zagrosî)

Geřek di kûraniya dîrokê da:

Di nav xwandina min da li ser dîroka kurdî ya kevin û nû, min naskir ku Kurd û Aşûrî du gelên li tenîştê hevîn, û ku Aşûriyan hên ji destpêka sedsala yekem z. da dest bi wergirtina ayîna Kirîstiyani kiryê. Kurd jî ji destpêka nivê sedsala heftan ya z. da neçar bûne ku Îslametiye wergirin. Û min dizanî ku cudahiye ayînî û siyaseta Faris û Turkan hin caran ev herdu gelên cîran kişandine nava şer û pevçûnan.

Lê belê, çar tiştan bala min kişandiyê ku Aşûrî û Kurd di wan da dişibihin hev, ew jî evin:

- Cejna "Akîtu" ya aşûrî û *Çarşemba Sor* ya kurdî-êzîdî.
- Sembola Xweda "Aşûr" û sembola Xweda "Ahûra-Mezda".
- Hin cil û berg û mûzîka torevanî (mûzîka gelêrî kevin).
- Hin taybetmendiye sîma û laşê mirovên herdu gelan.

Piştî lêkolînen berfireh di jêderên dîrokî da hate xuyakirin ku kok û bingeha van tiştên hevbeş vedigere kûraniya dîrokê. Emê li jêr hin tiştên ku di van jêderan da hatiye, bînin ziman. Ev tişt ji gotinên dîrokzanên ewropayî û Erebb hatine wergirtin, û ne ji tiştên ku dîrokzanên Kurd gotine.

- Hary Sags "Ne raste ku hoz û êlên Aşûriyan ji yek bavikî hatine"³.
- Hary Sags: "Aşûrî gelekî têkil bû û ew vê rastiyê dizanin. Zelalbûna nijadî ji bo wan ne girîng bû. Hên ji berê da, dîroka wan a nijadî têkil bû.... ev tişt pir caran di nexşên padîşahî da hatiye gotin"⁴.
- Hary Sags: "Di hezarsala duwem b.z. da pêleka xurt ji Horiyan hate herêmê, yê ku bandoreka hemdemî di çanda aşûrî da hişt"⁵.

- Tewfiq Suleyman: "Wêne û nexşên ku Aşûriyan li ser kesayetiyên xwe hiştine didin xuyakirin ku ew ji çavkaniyên mirovî têkil yê herêma Mêzopotamiya û çavkaniyên mirovî yê ku bi koka xwe vedigerin erdê Ermîniya pêkdihatî"⁶.

Di rastiyê da gotina "erdê Ermîniya" ne gotineka bi temamî duriste. Pêş sedsala 7-an b.z. ew welatê ku niha jêra "Ermîniya" dibêjin, jêra digotin "Ûrartû" û "welatê Xeldî" û gelê Ûrartû / Xeldî ji neviyên gelê Horî ye. Gelê Hai ji Belkanan koç kiriye û di dawiya sedsala heftan b.z. da gihîştîye Ûrartû. Farisan nav li wan kir "Ermen" û navê welat jî kirin "Ermîniya". Mixabin ku pîraniya dîrokasên Erebb û ewropayî navên cih û waran li gor navên nû dibêjin. Di rastiyê da divêt li gor dema ku bûyerên dîrokî qewimîne bêne gotin û ne li gor navên pêkhatên siyasî û rêveberî yê ku paşê hatine xuyakirin.

- Li welatê Sûbartû (ku paşê navê xwe bû "welatê Aşûr") perestgehê ji bo xwedayê sûbarî yê gewre "A- Owsar" hebû. Ev nav di koka xwe da navekî sûbarî ye û ne akkadî ye. Dîroknasan wateya vî navî nedizanîn, ji ber ku zimanê sûbarî piştî desthildariya amûrî li ser Sûbartû wenda bû. Peyvên vî zimanî tenha di hin navên serdarên Sûbariyên pêşîn da mane. Avakerê vê perestgehê serdarê sûbarî yê bi navê "Ushpia" (Ûşpiya) bûye. Wî ev perestgeh li ser bingeha perestgehêka sûmerî kevin avakiribû ku bi taybet ji bo perestîna xwedawenda sûmerî "Innana" (bi akkadî: Eştar) bû⁷.
- Ev xwedawendê sûbarî "A- Owsar" ewe yê ku navê wî bi tîpên mîxî akkadî bi şewazê "Aşûr" hatiye nivîsandin. Yanê tîpa "s" hatiye guhartin û bûye "ş"; wek (Sûmer = Şûmer, Sûber = Şûbar û Semsû = Şemşû û hwd.). Welatê Aşûr di jêderên mîxî da bi navê "mat Aşûr" yanê "welatê Aşûr" hatiye naskirin û bi şewazê "A - şû - ra" hatiye. Di jêderên misirî da, di heyama Tihûtîmûsê Sêhem da (1490 - 1436 b.z), bi şewazê (Asur) hatiye⁸.
- Navê "Aşûr" di hin jêderan da bi şewazê "As-hûr", "Assûr", "Esûr", "Athûr", "Atûr", "Asûr" û "Azûr" hatiye⁹.

Ji van tiştên ku derbas bûn, em digihînin du encaman:

1 - Ew gelê ku ji hezarsala duwem b.z. da bi navê "Aşûrî" hate naskirin û hên jî bi vî navî têye naskirin, ne tenha ji yek nijadî ye û ne jî ji yek çandê ye. Ew pêkhateke ku bi encama têkiliya şaxekî ji *Amûriyên* biyabanî (*samî*) li gel beşekî *Sûbariyên* zagrosî (çiyayî) peyda bûye. Hin Dîroknas *Sûbaran* dixin nav *Horiyan*.

2 - Navê "Aşûr" di bingehê da ji navê xwedawendê *sûbarî* "A- *Owsar*" hatiye wergirtin ku paşê ev nav bi *akkadî* bûye "Aşûr". Piştî desthilatdariya *Amûriyên* biyabanî li ser *Sûbartû*, êdî ev nav ji bo xwedayê neteweyî, ji bo gel û welat hate gotin.

Emê paşê bi berfirehî şêwazên van guhartinan tamam bikin.

Çarşemb, 02.12.2015

Jêder

¹ Jawad Ali: Berfirehî di dîroka Ereban pêş Îslametiye da, 1/223 - 224.

² Tewrat: Rêwîtiya Pêkhatinê, Eshah, ayet 24, 25.

³ Hary Sags: Mezinahiya Aşûr, rûpel 170

⁴ Hary Sags: Mezinahiya Aşûr, rûpel 173.

⁵ Hary Sags: Mezinahiya Aşûr, rûpel 174.

⁶ Tewfiq Suleyman: Lêkolîn di şaristaniyên rojavayê Asiyayê ya kevin da, rûpel 161.

⁷ Amer Hanna Fetûhi: Keldan ji destpêka zeman, rûpel 93

⁸ Muhammad Beyyûmi Mehran: Dîroka Îraqê ya kevin, rûpel 324.

⁹ Hary Sags: Mezinahiya Aşûr, rûpel 11. Ebdulhamid Zayed: Rojhilata Hemdem, rûpel 434.